ANUL XVII. — No. 3393

ABONAMENTE:

Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . 3.26.60; Administraţia . . 3.26.60; Redacţia . . . 3.26.69

Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Duminică, 18 Febr. 1940

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea
GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

Milică s'a răsgândit

„VIU LA BUCUREŞTI IN LUNA MAIU"

...„dacă se găseşte un organizator pentru matchul meu cu ARMSTRONG"

Milică Teodorescu, boxeurul care a dus peste ocean renumele ţării noastre sportive, a scris din nou. De astă dată, ne-a scris prin intermediul unui cunoscut care ne-a adus scrisoarea la redacţie.

Ce vrea Milică?

— «Departe de ţară, campionul român are o singură dorinţă. O dorinţă care pentru el a luat proporţiile unei obsesii: vrea să aducă ţării sale un titlu mondial. Să boxeze cu Henry Armstrong la Bucureşti pentru titlul lumii.

Dece la Bucureşti, veţi întreba? Când ambii boxeuri — în cauză — se află în America şi mai ales când regia unei astfel de organizări ar constitui la noi, o sumă prea respectabilă.

— «Dece?

Milică are pentru acest «dece» o explicaţie perfect plausibilă.

— «Ştiţi că eu am doi manageri, explică Milică, pe Eddie Walker şi Eddy Mead. Ei bine, Mead este în acelaş timp managerul lui Armstrong şi este decis să mă împiedice de a boxa cu el.

Afară de aceasta aici — după cum aţi observat — mi se fură deciziile tocmai fiindcă sunt considerat drept un rival serios al campionului.

Datorită acestei adversităţi am cerut şi am obţinut chiar, ca Walker să nu mai stea niciodată în colţul meu înlocuindu-l cu Eddy Mead.

Iată ce argument ne oferă Milo Theodorescu.

Şi se pare că dreptatea este de partea lui.

Cât despre posibilitatea unei organizări a matchului Teodorescu-Armstrong, la Bucureşti acest lucru nu pare a fi realizabil. In afara posibilităţii de a se găsi un Mecena care ar putea prelua regia acestei organizări. Noi am fi cei dintâi cari am dori acest lucru.

„Tennis Club Român" a împlinit 30 ani

Ne-am obişnuit în lumea noastră sportivă cu tot felul de sărbătoriri. Unii au sărbătorit un deceniu de activitate, alţii mai bătrâni, ne-au servit amintirile a douăzeci de ani de trudă şi succese iar nu de mult, cea mai mare instituţie a sportului nostru a sărbătorit un sfert de veac.

Aşa dar, întreg sportul nostru nu putea conta pe o activitate mai lungă de 25 ani.

Nu ne-am plâns de aceşti puţini ani căci ne-am dat seama de multe ori că suntem încă tineri în această mişcare. Şi apoi, tinereţea scuză multe greşeli...

Iată însă că aflăm că suntem cu mult mai bătrâni, că ar trebui să avem şi tradiţii. Tennis Clubul Român ne aduce vestea că împlineşte 30 ani. A ţinut secret această vârstă ca o domnişoară nemăritată...

Vestea ne-a adus însă o mare mulţumire sufletească căci T. C. R.-ul, cu zidul său de fildeş este prima redută a amatorismului din ţara românească şi probabil ultima. Acolo, în strada Carol Davila, pe courtsurile elegante, înconjurate de verdele secular şi parcă aristocratic al pomilor, s'a practicat sportul alb, în vremea când footballul abia se desvolta.

Tot de acolo au pornit primii campioni români şi tot acolo s'au format contigentele celor mai aristocraţi sportivi români.

Aristocraţi nu în sensul sângelui albastru căci Tennis Clubul dacă a fost club intim a ştiut să se identifice din vreme cu năzuinţele întregului nostru sport şi a deschis porţile larg atunci când gentlemanul fără blazoane dar cu caracter sportiv merita să joace pe courts.

De acolo au pornit Grigore Caracostea, fraţii Iconomu, Nicolae Mishu, Gică Poulieff, Sandi Botez şi mulţi alţii. Acolo s'au desvoltat fraţii Bals, fraţii Tanoviceanu, fraţii Danielopol, Ţuchi Dragu, Chrissoveloni, Peneiulescu şi o întreagă falangă de rugbyşti.

Tennis Club a însemnat şi înseamnă o pagină frumoasă în sportul nostru căci prin acest club am avut prilejul să vedem jucători de tennis ca Kozeluh, Kehrling, Malacek şi Tilden. Multe şi nenumărate sunt sacrificiile făcute de clubul verde pentru sport.

Acum, a anunţat cu modestie că împlineşte 30 ani de activitate. Este cel mai vechiu club din Regat. Şi faptul se înregistrează fără surle şi fanfare, fără sgomot.

Aşa cum şade bine unui club care a făcut mult pentru sportul românesc şi n'a cerut nimic.

Ca adevăraţii sportivi!

ART. VOGEL

GREUTATEA CORPULUI ESTE... BAROMETRUL SITUAŢIEI

Lupaş a declarat războiu sexului frumos...

„M'am îngrăşat, dar voiu slăbi precis... pentru că, cel puţin, aşa mi-a promis IANOSSI"

„NU VOIU CEDA LOCUL IN ECHIPA NAŢIONALA... DECAT DACA SE VA GASI ALTUL MAI BUN!"

A ajuns la modă şi controlarea greutăţii jucătorilor de football.

In marile cluburi — acolo unde acest sport este practicat cu tot dichisul: antrenor, maseur, doctor, etc. — fiecare greutate are fişa sa medicală, în care greutatea corpului este... «barometrul situaţiei».

De dragul acestei greutăţi, jucătorii sunt supuşi la veritabile cazne fizice — atunci când acul cântarului medical arată un spor nepermis de kilograme.

DELICIILE LUI LUPAŞ DUPA O VACANŢA DE BURGHEZ

Dacă vreţi să cunoaşteţi, cu deamănuntul, întregul calvar al osânditului la slăbire atunci adresaţi-vă pentru o dizertaţie cât mai completă — lui Lupaş, mijlocaşul Venusului.

«Lupi» are, astăzi, 70.500 kilograme.

Mult?

Nu.

Mai ales faţă de cele 84 ale subsemnatului.

Vedeţi însă că, în toamnă, la terminarea campionatului, vedeta Venusului nu cântărea decât 66 kilograme.

Şi Ianossi, antrenorul Venusului, nu-l vrea decât la această greutate.

Il vrea tras ca prin inel, capabil să facă faţă celui mai infernal «tempo» — în returul campionatului.

Ce-i pasă lui Ianossi de viaţa de burghez a lui Lupaş?

Ce vrea să ştie acest «maestru de balet» de greutăţile pe care le întâmpină «balerina» sa în încercările disperate pe care le face pentru redobândirea siluetei?

El cere «kilograme» lui Lupaş cu aceeaş încăpăţânare cu care Shylock pretindea bucata de inimă zălogită pentru arginţii împrumutaţi.

„Slăbesc sigur pentrucă... mi-a promis-o Ianossi"

Lupaş nu şi-a pierdut însă voioşia.

A rămas acelaş «causeur» încântător ca şi până acum.

Acelaş jovial partener de discuţie, ager la minte şi pregătit temeinic intelectualiceşte, aşa cum bine stă unui avocat şi absolvent al Academiei comerciale «in spe».

Ne-am vorbit, în vestiarele terenului Venusului, după antrenamentul de Joi.

Subiectul principal: greutatea.

«Vacanţa de burghez pe care am dus-o, în care nu mi-am permis — măcar odată — să calc mai repede mi-a făcut cadou 4 kilograme şi jumătate.

Crezi, domnule, că e chip să scap acum, aşa «cu una cu două», de efectele traiului bun?

Da de unde!

M'am îngrăşat cu kilogramul şi slăbesc cu gramul.

Eram cât pe aici să disperez.

Acum însă m'am liniştit.

Căci am descoperit... «piatra filozofală» a slăbirii.

Imi revin sigur.

Cum?

Nu ştiu.

Dar mi-a promis-o Ianossi, pe cuvântul lui de onoare, că până la începutul stagiunii voiu fi «fit».

Lupaş are toate motivele să se încreadă în spusele antrenorului său.

LUPAŞ

Ianossi ştie să-şi respecte cuvântul dat.

Şi în baza acestuia «Lupi» are, de la o vreme, numai pedepse de antrenamente suplimentare.

In războiu cu sexul frumos

Lupaş are o slăbiciune.

Inerentă vârstei lui.

Temperamentului său.

Şi, reputaţiei de «băiat bine».

Ii plac fetele.

Ii plac însă mult.

Chiar — ca s'o spunem pe cea dreaptă — foarte bună.

(Continuare în pagina 4-a)

F.R.F.A. A DECRETAT

CAMPIONATUL NAŢIONAL DE FOOTBALL INCEPE IREVOCABIL LA 25 FEBRUARIE

Terenurile vor fi curăţite de zăpadă, până în ziua disputării matchurilor

Asupra stagiunii de football, care va începe la 25 Februarie, au circulat cele mai felurite versiuni.

In fel şi chip s'a încercat să se dovedească dece această stagiune nu se va ţine.

Iar leit motivul: indisponibilitatea a numeroşi jucători din grupările din divizia naţională A şi B.

Forul de specialitate a intervenit însă în timp util — punând capăt tuturor acestor svonuri. S'a precizat — ca să afle toţi — că returul campionatului se va juca aşa cum iniţial a fost fixat — fiecare dintre echipe fiind obligate să joace cu jucătorii pe care îi are la dispoziţie.

Un nou „cântec": nu se va juca din cauza zăpezii

De câteva zile refrenul a fost însă schimbat.

Se anunţă — cine oare o avea interesul? — că returul campionatului diviziei naţionale A nu va fi început la 25 Februarie — aşa cum este fixat.

Ci, din cauza zăpezii căzute, va fi necesară o amânare de vreo două-trei săptămâni.

Versiunea aceasta nu a avut însă mai mult succes decât prima.

Căci federaţia de specialitate s'a «încăpăţânat» să respecte programul anunţat.

Pentru că aşa dictează interesele superioare ale soccerului nostru.

Pentru că numai aşa se vor evita complicaţiuni calendaristice care nu ar mai putea fi lămurite.

In consecinţă forul de specialitate a decretat: se va juca football la 25 Februarie.

Zăpada va fi curăţată până în ziua disputării matchului iar terenurile vor fi marcate cu sgură.

Grupările au primit dispoziţiuni categorice în acest sens.

Toate vor fi obligate să cureţe terenurile de zăpadă, în aşa fel ca normala desfăşurare a partidei să nu aibe nimic de suferit.

Curăţirea zăpezii se va face din timp.

Dacă va fi însă nevoe se va curăţa până la ora începerei partidei, pentru ca totul să poată decurge în mod normal.

Marcarea terenurilor se va face

(Continuare în pagina II)

Consecinţa unei bune comportări

Matchul Joe Louis - Arturo Godoy va fi reeditat

NEW-YORK. — După excelenta performanţa obţinută de Arturo Godoy în faţa lui Joe Louis, cercurile politice new-yorkeze sunt foarte favorabile unei reeditări a matchului.

După cum a arătat în «New-York Herald» arbitrul Donovan, care a condus majoritatea partidelor lui Joe Louis, Godoy este singurul pugilist alb care poate rezista pumnilor negrului din Detroit. Godoy este şi bun technician astfel că un nou match ar da posibilitate chilianului să-şi arate adevărata lui valoare.

Pe de altă parte, Godoy şi-a exprimat dorinţa să reîntâlnească pe negru. Se afirmă că a şi avut o întrevedere cu Mike Jacobs, cochman-ul dela Madison Square. Mike Jacobs ar fi dispus să reorganizeze matchul pentru luna Iunie.

Ştirea este publicată cu litere mari de ziarele americane.

Perechea Trude Guber—Heuchert, are cele mai multe şanse să cucerească campionatul naţional de patinaj artistic, care se desfăşoară Duminică la Cluj

BAZAR

Cei iniţiaţi în tainele gazetăriei, ştiu că, între ei, confraţii «întru scris» — oricât de rivali ar fi — se ajută reciproc, servindu-şi unii altora, ultimele «bombe».

Acest lucru i-a prilejuit colegului Berceanu, câştigarea unui pariu.

Colegul meu a început dela Anul Nou, un «iadeş» pe două «baterioare» cu confratele dela o gazetă concurentă. Cu toată că Nea Bucur e campion în domeniul «iadeş»-ului, partida a durat aproape două luni, deoarece adversarul său «s'a ţinut bine» în toate «ciocnirile».

Aseară, însă, — când vuietul redacţional era în toiu, Nea Bucur ia receptorul, formează un număr şi-şi cheamă adversarul:

— O «bombă» dragă... Ceva cu Milică Teodorescu... Ia repede, creion şi hârtie... Ai luat?... Iadeş!

Inutil să vă mai spun că după încheerea gazetei, «am dat iama» prin cele două «baterioare»...

●

Despre «moştenitorul» d-lui Piky Chiriceanu, cunoscutul conducător al «Sportului Studenţesc» am mai scris.

Micul Chiriceanu-Jr. e de o precocitate obişnuită la copiii de azi.

Eri, d. Chiriceanu şi-a dus copilul la fotograf, ca să-l «pozeze» lângă o minge de football (aşa a vrut puştiul!).

Fotograful l-a aşezat frumos, apoi — obişnuit ca în faţa oricărui copil — s'a aşezat lângă aparat zicând.

— Uite, puiule, colea la mâna mea... Uite-te bine... că dau drumul la o păsărică... păsărică mică...

Chiriceanu-Jr. a pus mâinile în şolduri şi a privit compătimitor la fotograf:

— Hai, domnule, fotografiază-mă odată şi lasă-te de copilării... La vârsta d-tale!..

Precocitate nu glumă!..

●

Fredy Feraru povestea eri unui redactor al nostru, cum în recenta deplasare în străinătate, în tren a fost nevoit să... ia loc în picioare, din cauza aglomeraţiei.

Mai inventativ Tudose, care la reîntoarcere, la câteva staţii de Capitală, stând tot în picioare, se adresă unui călător care îl lovise cu cotul:

— Domnule, te rog, nu mă atinge.

— *Mă scuzaţi.*

— Nu de asta.

— *Dar... ce?*

— Sunt contaminat de lepră.

Imediat vagonul s'a golit iar... Tudose şi Dragomir au venit ca boerii până la Bucureşti.

●

Incidentele între călători sunt dealtfel frecvente şi în tramvai.

Eri, Bogdan (ştiţi despre care «rapidist» e vorba, călătorea în clasa I-a a tramvaiului 15 şi fiindcă era lume ca la... football, şedea omul în picioare.

Un domn care voia să arate că îl cunoaşte şi... mai ales că e spiritual, i se adresă zâmbind:

— Ce, dom'le Bogdan, n'ai pe ce să stai?

— *Ba am — răspunse calm rapidistul, — dar... n'am pe ce să-l aşez..*

(Continuare în pag. 4-a)

Federaţia Română de Ciclism aduce mulţumiri forului german

F. R. C. încântat de primirea făcută ciclistilor Tudose şi Dragomir.

Federaţia română de ciclism va trimite o adresă de mulţumiri forului conducător german.

Primirea făcută cicliştilor români la Berlin a fost peste orice aşteptări, fapt care a determinat F. R. C.-ul să trimită la Berlin adresa de mulţumiri la care ne referim.